

דף פח.

עין משפט ד.

אה"ע סימן קעח פעיף ב ד

ב. כיצד הקינוי? אומר לה בפני שנים: אל תסתרי עם איש פלוני, אפילו אם הוא אביה^ב או אחיה או כותי^ו או אדם שאינו מתקשה והיינו שחוף, והוא שיהיה גדול. אבל אם אמר לה: אל תסתרי עם איש פלוני והוא קטן או עם בהמה לא הוי קינוי.

ג. אדם מקנא לאשתו, בין אם היא נשואה או ארוסה או זקוקה ליבם.

ד. כיצד הסתירה, שנסתרה עם אותו פלוני שקינא לה בפני עדים ושהתה כדי טומאה, וזמנה הוא כדי לצלות ביצה ולגומעה, ואין חילוק אם בעלה בעיר או הפתח פתוח לר"ה, אחרי שקינא לה.

עין משפט ט.

אה"ע סימן קעח פעיף יב

יב. יח. הבעל שמחל על הקינוי קודם הסתירה, קינויו מחול וכאלו לא קינא לה. אבל לאחר הסתירה אין קינויו מחול. גירשה לפני הסתירה הרי זה כאלו מחל לה הקינוי, ואם החזירה צריך לקנאות לה פעם אחרת.

דף פח:

עין משפט ט.

או"ח סימן תרנא פעיף א

א. מצות ד' המינים שיטול כל אחד לולב אחד וב' ערבות וג' הדסים^ע.

ג. אף דיחוד מותר לה עם אביה, מ"מ כשמקנא לה אסורה ביחוד איתו.

ס. כמימרא דרב הונא בגמ' סוטה דף כ"ד ע"א, ואע"פ שכותי הבא גם על א"א הולד כשר, מ"מ אוסר אותה על בעלה.

ע. מהרי"ף והרמב"ם, ובזהר פ' פנחס דף רנ"ו, ובהקדמת התיקונים, ובשער הכוונות דף ק"ה ע"ג והם רומזים אל בחינת ז' החסדים, ההדסים כנגד חסד, גבורה ותפארת.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

הגה: ובמקום הדחק שאין הדס כשר די לו באחד שאינו קטום ^ב.

א. ב. מצוה לאגדם ^א בקשר גמור דהיינו שני קשרים זה על זה משום נוי. ויכול לאגדם במין אחר ^ק. ואם נשרו מהעלין בתוך האגודה בענין שמפסיק אין לחוש דמין במינו אינו חוצץ.

א. ג. אם לא אגד אותו מבעוד יום או שנפתח הקשר, אין לקושרו ביו"ט בקשר גמור ^ר, אלא בעניבה.

הערבות כנגד נצח והוד. והלולב כנגד היסוד. והאתרוג כנגד המלכות. ועיין כמה רמזים עוד בכה"ח אות א'.

שיטול כל אחד לולב אחד וג' הדסים וב' ערבות, היינו שאין הש"ץ מוציא ידי חובת כולם בנטילתו כמו בתקיעת שופר ומגילה דכתיב ולקחתם לכם שתהיה לקיחה ביד כל אחד ואחד.

וגם בשאר הימים בעינן לקיחה לכל אחד ואחד, כ"כ בתשובת ח"ס סי' קפ"ב ודלא כחכם אחד. כה"ח אות ג'.

אם עבר ונטל לולב עם ערבה אחת צריך לחזור וליטול דכתיב ערבי נחל ומיעוט רבים שנים אך לדינא לא יברך. כה"ח אות ה'. וכן אם נטל ומצא רק ב' הדסים במקום ג' יחזור ויטול בלי ברכה. שם.

פ. ויטלם בלא ברכה גם בשאר הימים. כה"ח אות ח'.

צ. אע"ג דקיי"ל כרבנן דלולב א"צ אגד מ"מ מצוה לאגדם משום נוי דכתיב "זה אלי ואנוהו". סוכה ל"ג ע"א.

וא"כ טוב לומר לשם יחוד לפני הקשירה דזו ג"כ מצוה.

ק. ואין בזה כל תוסיף כיון שאין חובה לאוגדו כל אחד עומד בפני עצמו, ואין בזה גם משום חציצה כיון שהוא לנאותו. טור ומ"א ס"ק ב', ומ"ב אות ט'.

ר. דאין איסור אלא בב' קשרים זה על זה, ב"י בשם המרדכי. ואם רוצה לתת אותם בתוך הקושיקלך יקשור אותם מקודם ביחד. מ"ב אות ח'. כה"ח אות י"א.

וויאגוד הערבה בשמאל וההדס בימין והלולב באמצע והוא על דרך הסוד, של"ה. מ"א ס"ק ד'. אבל המהר"י צמח כתב באופן זה, ג' הדסים אחד בצד ימין והשני בצד שמאל והשלישי באמצע נוטה לימין ובין ההדסים ישים ב' הערבות, וכ"ה בזוהר פ' תצוה דף קפ"ו ע"ב, והלולב יהיה השדרה שלו מול הקושר והנוטל אותו, ורמז לזה וראית את אחורי לפני לא יראו. ועיין בכה"ח אות ט"ו.

ושם הביא ששמע בשם האר"י שיש לעשות י"ח קשרים בלולב כנגד י"ח חוליות שבשדרה של האדם, ויעשה ט"ו בלולב וג' קשרים באגד הערבה וההדס והלולב, ויש שעושים י"ח קשרים שלמים בלולב עצמו רמז לשדרה, חוץ ממה שקושרים ג' המינים יחד.

הגה: ויש שכתבו לעשות הקשר בדרך אחרת שכורך סביבות ג' המינים ואח"כ תוחבין ראש החוט תוך הסיבובים הכרוכים, וכן נוהגין **ש**.

הגה: יש לקשור ההדס גבוה יותר מן הערבה **ת**.

הגה: ויוריד ההדס והערבה בתחתית הלולב בקשירה, כדי שיטול כל הג' מינים בידו בשעת הברכה **א**.

הגה: ויש שכתבו לעשות ג' קשרים בלולב **ב** וכן נוהגין.

ש. היינו אפי' בחול שאחרי קשר אחד כורכין ותוחב הקצה והוי אגד.

ת. **ו** שההדס הוזכר תחלה בפסוק "וענף עץ עבות" ואח"כ "וערבי נחל".

א. ואם לא השפיל אותם כיון שאגודים בו למעלה הרי זה מותר ושמה לקיחה. כה"ח אות כ"ו. מ"ז אות יו"ד.

ו והגם שלקיחה ע"י דבר אחר הוי לקיחה כמו בסעיף ז', מ"מ במקום דאפשר לא עבדינן ע"י דבר אחר. ביאורי הגר"א, ומ"ב אות י"ג.

ב. **ו** כנגד ג' אבות, והיינו חוץ מג' הקשרים שעושה לג' המינים ביחד. ובדיעבד סגי בקשר אחד ללולב. מ"ב אות י"ד.